

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 662/2014
26.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца А.М. из З., чији је пуномоћник Љ.В., адвокат из З., против тужене Основне школе Д.М. из З., чији је пуномоћник Ж.Б., адвокат из З., ради поништаја одлука и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 6371/12 од 21.02.2014. године, у седници већа од 26.11.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 6371/12 од 21.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1-799/11 од 09.05.2012. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се пониште као неправилне и незаконите Одлука Школског одбора туженог бр. 357-7/11 од 15.09.2011. године, Одлука о избору кандидата бр. 362/11 од 19.09.2011. године и Уговор о раду на одређено време бр. 389 од 07.10.2011. године. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади материјалну и нематеријалну штету. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженој накнади парничне трошкове у износу од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 бр. 6371/12 од 21.02.2014. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11), и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду поступка из члана 361. став 1. ЗПП учињену у поступку пред другостепеним судом, као и на битну повреду поступка из члана 361. став 2. тачка 7. ЗПП, будући да није било незаконитог поступања којим би тужиоцу било онемогућено да расправља пред судом.

По оцени Врховног касационог суда, у нижестепеним пресудама правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев тужиоца одбијен као неоснован. Наиме, тужена школа је објавила конкурс за пријем у радни однос наставника историје на одређено време са непуним радним временом. На конкурс се пријавио, између осталих, и тужилац. У овој парници тужилац је побијао одлуку директора тужене од 19.09.2011. године, којом је на радно место наставника историје на одређено време изабрана кандидаткиња М.П.-Н.. У погледу ове одлуке, нису испуњени услови за судску заштиту. Чланом 130. тада важећег Закона о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр. 72/09, 52/11), у ставовима 4, 5. и 7. било је прописано да директор доноси одлуку о избору кандидата у року од 8 дана од дана добијања мишљења органа управљања. Кандидат незадовољан одлуком о изабраном кандидату може да поднесе приговор органу управљања у року од 8 дана од дана достављања одлуке. Ако орган управљања у утврђеном року не одлучи о приговору или ако је кандидат незадовољан другостепеном одлуком, може да се обрати надлежном суду у року од 15 дана. Тужилац је побијао само првостепену одлуку директора туженог о избору кандидата, иако је одлуком Школског одбора бр. 386/11 од 30.09.2011. године одлучено о његовом приговору, који је одбачен. Стога произилази да нису испуњени законски услови за тражење судске заштите. У овој парници тужилац је побијао и одлуку Школског одбора тужене од 15.09.2011. године којом је директору тужене предложено да за наставника историје на одређено време прими дипломираног историчара М.П.-Н., и Уговор о раду од 07.10.2011. године, који је закључен са овим кандидатом. Против ових одлука тужилац такође нема право на судску заштиту, будући да се не ради о решењима о остваривању његових права, обавеза и одговорности, у смислу члана 145. став 1. Закона о основама система васпитања и образовања. С обзиром на наведено, правилно је одбијен и тужбени захтев тужиоца за накнаду штете, а ревизијом се неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 405. став 1. ЗПП, без детаљног образлагања ревизијске одлуке у смислу члана 405. став 2. ЗПП, будући да се образлагањем ревизијске одлуке не би постигло ново тумачење права, нити допринело уједначеном тумачењу права.

**Председник већа-судија
Снежана Андрејевић,с.р.**